

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA NÚM. 9 DE CONSTITUCIÓ DE LA CORPORACIÓ MUNICIPAL I ELECCIÓ DE L'ALCALDE.

Dia: 16 de juny de 2007

Hora: 12:00 h

Lloc: Saló de Sessions de la Casa Consistorial de Manresa

Al Saló de Sessions de la Casa Consistorial de la ciutat de Manresa, a les 12 del migdia del 16 de juny de 2007, es reuneixen els senyors i senyores que han estat proclamats regidors i regidores electes, com a conseqüència de les últimes eleccions locals convocades mitjançant Reial decret 444/2007, de 2 d'abril, i que es van celebrar el passat 27 de maig.

Obre la sessió l'alcalde, sortint, senyor Josep Camprubí Duocastella i tot seguit dóna la paraula al secretari general, senyor Alfred Lacasa Tribó.

El secretari general és qui dóna fe de l'acte i manifesta que els presents són reunits en sessió pública i extraordinària, amb un doble objectiu: d'una banda, per constituir la nova Corporació Municipal, que ha sorgit fruit de les darreres eleccions municipals, que van ser convocades mitjançant mitjançant Reial decret 444/2007, de 2 d'abril, i que es van celebrar el passat 27 de maig i, de l'altra, per a l'elecció de l'alcalde.

Seguidament, dóna lectura a l'article 195 de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, i a l'article 37 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les Entitats Locals, aprovat per RD 2568/1986, de 28 de novembre, tal com és preceptiu.

L'alcalde sortint passa a ocupar el seu lloc de regidor electe i deixa la Presidència a la Mesa d'Edat.

El secretari, d'acord amb la normativa abans esmentada, sol·licita que el regidor electe de major edat present, que segons les dades de les quals es disposa és el **senyor Josep Maria Subirana Casas**, passi a ocupar la Presidència de la Mesa d'Edat, acompanyat de la regidora electa de menor edat, **senyora Alba Alsina Serra**, i, per tant, la Mesa d'Edat queda constituïda de la forma següent:

MESA D'EDAT

President: Sr. Josep Maria Subirana Casas, de 66 anys d'edat, regidor electe de major edat.

Vocal: Sra. Alba Alsina Serra, de 28 anys d'edat, regidora electa de menor edat.

Secretari: Sr. Alfred Lacasa Tribó, secretari general de la Corporació.

El secretari, per indicació del president de la Mesa, dóna lectura a la part necessària de la certificació lliurada per la Junta Electoral de Zona de Manresa, de l'1 de juny de 2007, acreditativa dels regidors i regidores proclamats electes per l'Ajuntament de Manresa.

Tot seguit, els membres de la Mesa, prèvia comprovació de les credencials dels regidors i regidores electes, presentades en base a la certificació lliurada per la Junta Electoral de Zona de Manresa, constaten que es troben presents a l'acte, amb personalitat que declara acreditada la Mesa d'edat en forma suficient, els regidors i les regidores electes següents, a excepció de la senyora Mercè Rosich.

La senyora Rosich ha presentat un escrit excusant-se per motius laborals ja que ha hagut d'assistir a un esdeveniment que no pot posposar que és la celebració d'un campionat a Còrdova. Es farà constar a l'acta que prendrà possessió com a regidora de l'ajuntament de Manresa en el proper ple que es celebri, en el primer punt de l'ordre del dia.

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

1. Josep Vives Portell
2. Alexis Serra Rovira
3. Imma Torra i Bitlloch
4. Josep Maria Sala Rovira
5. Maria Rosa Riera Montserrat
6. Miquel Davins Pey
7. Josep Maria Subirana Casas

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA - PROGRÉS MUNICIPAL

8. Josep Camprubí Duocastella
9. Aida Guillaumet Cornet
10. Maria Àngels Mas Pintó
11. José Luis Irujo Fatuarte
12. Sònia Diaz Casado
13. Mar Canet Torra
14. Alain Jordà i Pempelonne
15. José Luis Buenache Catalán

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA -ACORD MUNICIPAL

- 16. Ignasi Perramon Carrió
- 17. Alba Alsina Serra
- 18. Joan Vinyes Sabata

INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS - ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA ENTESA PEL PROGRÉS MUNICIPAL - ENTESA PEL PROGRÉS MUNICIPAL

- 19. Núria Sensat Borràs
- 20. Xavier Rubio Cano

PARTIT POPULAR

- 21. Xavier Javaloyes Vilalta
- 22. Domingo Beltrán Arnaldos

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR

- 23. Roger Torras Planas

PLATAFORMA PER CATALUNYA

- 24. Xavi Arcas Gonzalez

El secretari informa que els regidors i les regidores electes, d'acord amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 75 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, han formulat declaració sobre causes de possible incompatibilitat i sobre qualsevol activitat que els proporcionï o pugui proporcionar ingressos econòmics, i que també han formulat declaració dels seus béns patrimonials.

El president de la Mesa indica que acte seguit, els regidors i les regidores proclamats electes hauran de prestar el jurament o promesa, de conformitat amb l'article 108.8 de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, en la nova redacció donada per la Llei Orgànica 8/1991, de 13 de març, segons la

fórmula continguda en el Reial Decret 707/1979, de 5 d'abril, i que cada regidor/a electe/a ha de respondre "SÍ JURO" o "SÍ PROMETO".

En primer lloc presta el jurament o promesa el president de la Mesa d'Edat, i amb la mà sobre un exemplar de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, manifesta: ***"Juro per la meva consciència i honor, complir fidelment les obligacions del càrrec de REGIDOR de l'Ajuntament de Manresa, amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució, com a norma fonamental de l'Estat, i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya"***.

A continuació, el president de la Mesa requereix la prestació del jurament o promesa i formula a cadascun dels regidors/regidores electes presents la pregunta següent: *"Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor, complir fidelment les obligacions del càrrec de REGIDOR / REGIDORA de l'Ajuntament de Manresa, amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució, com a norma fonamental de l'Estat, i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya?"*.

El secretari crida els regidors i les regidores proclamats electes presents en l'acte, per ordre alfabètic, els/les quals es van presentant davant la Mesa d'Edat, i amb la mà sobre un exemplar de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, responen tots/es i cadascun/a d'ells/elles afirmativament a la pregunta formulada pel president, manifestant el següent:

ALBA ALSINA SERRA: per imperatiu legal, sí prometo, i també prometo treballar pel benestar dels manresans, per una societat justa i sostenible i per la plena sobirania de la nostra nació.

XAVI ARCAS GONZÁLEZ: sí, prometo.

DOMINGO BELTRAN ARNALDOS: sí, ho juro

JOSÉ LUÍS BUENACHE CATALAN: sí, prometo

JOSEP CAMPRUBÍ DUOCASTELLA: sí, ho prometo

MAR CANET TORRA: sí, ho prometo

MIQUEL DAVINS PEY: sí, ho prometo

SÒNIA DÍAZ CASADO: sí, prometo

AIDA GUILLAUMET CORNET: sí, prometo

JOSÉ LUIS IRUJO FATUARTE: sí, prometo

XAVIER JAVALOYES VILALTA: sí, juro per Déu i prometo pel meu honor

ALAIN JORDÀ PEMPELONNE: sí, prometo

MARIA ÀNGELS MAS PINTÓ: sí, prometo

IGNASI PERRAMON CARRIÓ: per imperatiu legal, sí prometo, i també prometo treballar pel benestar dels manresans, per una ciutat justa i sostenible i per la plena sobirania de la nostra nació.

MARIA ROSA RIERA MONTSERRAT: sí, prometo

XAVIER RUBIO CANO: sí, ho prometo per imperatiu legal amb el compromís de treballar per tota la ciutadania de Manresa, per la cohesió social, la sostenibilitat i un món més just i en pau.

JOSEP MARIA SALA ROVIRA: sí, prometo

NÚRIA SENSAT BORRÀS: sí, prometo per imperatiu legal

ALEXIS SERRA ROVIRA: per imperatiu legal i, sense renunciar al dret d'autodeterminació de Catalunya, prometo

IMMA TORRA BITLLOCH: sí, ho prometo

ROGER TORRAS PLANAS: sí, prometo per imperatiu legal i per poder servir al poble que m'ha escollit i a la nació catalana, únics dipositaris de sobirania, ho faig, l'any que es compleixen tres cents anys de l'ocupació dels Països Catalans amb la força de les armes per part de les tropes borbòniques i ho faig sense renunciar mai ni als nostres principis ideològics ni a l'exercici legítim i democràtic del dret a l'autodeterminació ni a la reunificació dels Països Catalans.

JOAN VINYES SABATA: per imperatiu legal, sí ho prometo, i també prometo treballar pel benestar dels manresans, per una ciutat justa i sostenible i per la plena sobirania de la nostra nació.

JOSEP VIVES PORTELL: sí, ho prometo per imperatiu legal

Complides les anteriors formalitats, i atès que concorren a la sessió la majoria absoluta dels regidors/regidores electes, tal com preveu l'article 195.4 de la Llei Orgànica 5/1985, abans citada, i l'article 37 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals citat, ja que essent **25** el nombre de regidors/regidores electes, han concorregut a la sessió en nombre de 24, la Mesa d'Edat, per veu del seu president, **DECLARA CONSTITUÏDA LA CORPORACIÓ MUNICIPAL DE MANRESA.**

Tot seguit, el president anuncia que es procedirà a l'elecció d'alcalde, i, a tal efecte, demana al secretari que doni lectura a l'art. 196 de la Llei orgànica 5/1985, invocada.

El president manifesta que, conforme al precepte legal que acaba de llegir el secretari, poden ser candidats a l'elecció d'alcalde tots els regidors i regidores que encapçalin les corresponents llistes i que, abans d'emetre el vot, cadascun dels caps de les llistes presentades pot realitzar una exposició de presentació, per ordre de representació i de vots populars obtinguts i, d'aquesta manera i per aquest ordre, ho faran :

- Sr. Xavi Arcas González**
- Sr. Roger Torras Planas**
- Sr. Xavier Javaloyes Vilalta**
- Sra. Núria Sensat Borràs**
- Sr. Ignasi Perramon Carrió,**
- Sr. Josep Camprubí Duocastella o regidor del seu grup en qui delegui**
- Sr. Josep Vives Portell.**

El senyor Arcas i González pren la paraula i, en la seva primera intervenció com a regidor, agraeix a tots aquells ciutadans que els hi han donat el seu suport i els hi transmet que no els defraudaran i que seran fidels als seus principis en defensa de la seva identitat i del seu programa electoral.

Felicita, així mateix, a la resta de forces polítiques que van comparèixer i especialment a aquelles que han obtingut representació en la Corporació.

Segueix dient que Plataforma per Catalunya és una organització democràtica que arriba a les institucions amb la voluntat de complir i fer complir les lleis de les quals els ciutadans, mitjançant llurs representants polítics, s'han dotat a fi de garantir una convivència social pacífica en el marc de les llibertats constitucionals.

La formació Plataforma per Catalunya vol oferir-se a davant els ciutadans de Manresa com a instrument de participació en la gestió municipal, esgrimint en primer lloc el principi de transparència com a camí més segur per garantir el respecte a la norma i, conseqüentment, per assolir la fi més noble de l'activitat política i administrativa, a saber, la realització del bé comú.

Plataforma per Catalunya des d'una oposició responsable demostrarà que no obeeix a cap de les ideologies passades, actualment obsoletes. I es fa referència a totes les ideologies sense excepció. Diu que són la plataforma del sentit comú al servei del ciutadà i posa els valors ètics per davant dels dogmes doctrinaris de qualsevol classe.

L'equip de govern ha de saber que trobarà, en la seva persona, suport en totes aquelles propostes que siguin vàlides i coherents pels ciutadans i pel municipi. Plataforma per Catalunya no entrarà mai en una dinàmica destructiva de negar-ho tot i acusar a tothom. Es ve amb la ferma intenció de col·laborar i no a posar problemes. Es té coneixement que a tots els partits hi ha persones honestes i amb aquestes persones s'estarà sempre disposat a col·laborar.

El senyor Torras i Planas pren la paraula i diu que és un dia important per la CUP de Manresa. És un dia important perquè el que parla és el representant de l'esquerra independentista que Manresa ha volgut que tingui a l'Ajuntament. Per això, en primer lloc, agraeix a totes les persones que els van votar el 27 de maig i que han fet possible que la CUP sigui en el consistori.

En segon lloc, dóna les gràcies a totes les persones que han treballat, que treballen i que treballaran a la CUP per poder tirar endavant el seu projecte municipalista, especialment, a la Assemblea de joves, a Maulets i al Casal la Fadulla.

Segueix dient que el dia d'avui és un dia de satisfacció, però no és un dia d'especial eufòria. Ni el qui parla ni la resta de la CUP assisteixen en el Ple per escalfar una cadira o per passar una legislatura deixant que els dies passin i que Manresa segueixi indefinidament en el camí de la permanent adolescència.

La CUP aportarà tota la seva força de treball, ara, també, des del Consistori. La CUP té la intenció de fer una oposició constructiva, amb propostes que puguin millorar la vida de la gent de Manresa, que corregeixin les desigualtats entre els seus habitants i que aconseguixin tenir el desenvolupament sostenible que es mereix una comarca, el Bages, i un país, els Països Catalans, més lliure i sostenible.

Però fer una oposició constructiva no vol pas dir ser condescendent amb l'acció de Govern, sinó que és també intenció de la CUP fer notar totes aquelles mancances de cada àrea per poder fer una política per transformar la ciutat, però no per vendre-la o per menystenir-la.

La CUP vol, a més a més, que l'Ajuntament esdevingui un organisme de participació real. És per això que, des d'avui, la CUP s'ofereix al conjunt de la ciutadania per vehicular totes les propostes, neguits i opinions que es creguin convenients. Així mateix, es compromet a fer de la Corporació un lloc més obert i proper a la ciutadania.

Més enllà d'això, Manresa ha de fer el salt i passar de ser un poble gran a una ciutat petita. El creixement que s'està vivint és un repte per tota la gent que habita aquest territori i, per tant, cal preveure la seva transformació i com es farà, per tal que sigui sostenible i que no es prengui mal en l'intent. Des de la gestió dels recursos hídrics fins a la redistribució de la riquesa, des de la pacificació del trànsit a la protecció del patrimoni agrícola i forestal, des de garantir els serveis bàsics a tothom a transformar l'Ajuntament en un ajuntament de gran ciutat.

Acaba la seva intervenció dient que tot i la seva satisfacció de poder ser en el Saló de sessions en la condició de regidor de la CUP, se sent incòmode en la sala ja que hi ha símbols i fotografies que representen la negació d'un dret que el poble català algun dia ha de poder exercir: el dret a l'autodeterminació. S'ha de prendre consciència, per tant, que el Saló de sessions és un lloc no plenament democràtic i que cal lluitar perquè algun dia ho sigui,

El senyor Javaloyes i Vilalta pren la paraula i diu que és curiós donar-se compte com, en els darrers vint dies, hi hagut qui ha intentat fer pedagogia dient que són els regidors escollits els qui nomenen l'alcalde i no els ciutadans amb la seva elecció, per mitjà del vot.

S'ha intentat fer pedagogia perquè, en el fons, qui havia de tenir la responsabilitat de dirigir el procés que avui culmina amb l'elecció de l'alcalde no és precisament aquell a qui els veïns i veïnes han escollit. Es poden escudar en la legitimació de la suma i en la legalitat de la seva acció, però, en aquests moments, és decebedor veure com reforcen les teories d'aquells ciutadans que engreixen cada vegada més el factor guanyador de les eleccions: l'abstenció.

Aquest factor evidencia que per a les seves pretensions d'assolir govern, ha estat el seu millor aliat. Amb les seves accions propicien el desencant de la ciutadania, el desencís d'allò millor que pot arribar a venir i que mai es coneixerà, es potencia el factor guanyador de les urnes que és l'abstenció, amb benefici propi, i és per

aquesta circumstància que òbviament no es faci cap pas per capgirar aquest sentiment de decepció.

Agradi o no, hi ha una falta de respecte a la decisió sobirana del poble. A la llista més votada i guanyadora de les eleccions i, per segona vegada, no se li dóna ni la oportunitat de poder configurar una alternativa de possible govern. No fos cas que se'n sortís malgrat la seva minoria. Però se'n sortiria? El cert és que els guanyadors per vots no han demostrat tenir prou cintura com per establir les bases d'un nou govern a Manresa. Durant vint dies que ha durat el procés de després de les eleccions, només han sabut mantenir l'alè d'esperança de canvi un parell de dies. Llavors, la flama s'ha apagat. Com es vol fer un canvi de govern sense fer servir tots els mecanismes al seu abast?

De fet, Manresa es mereix un equip nou de comandament, un nou govern. Manresa no es mereix un govern de perdedors. La manca de lideratge i de falta d'un horitzó clar per la ciutat porta al GMPPC a presentar la seva candidatura en el dia d'avui, amb plena consciència que no serveix de res, però que ha de permetre poder posar l'accent per diferenciar quins són els models de societat i de valors que defensa el GMPPC i que altres destrueixen o manipulen.

De les reunions i negociacions que han mantingut en els darrers dies es desprèn que es vol dur a terme allò que ja deien molts, a saber, la modernització i agilització de l'administració en relació al ciutadà i una nova estructura organitzativa que doni resposta efectiva a les necessitats dels veïns i veïnes. Una segona línia d'actuació són les polítiques socials. Aquesta segona línia es deu a les queixes dels ciutadans de barris molt concrets, amb resultats nítidament palpables en aquest Saló de sessions.

Dels acords d'ara fa quatre anys, els bàsics, es reediten: ajuts a les famílies, habitatge, mobilitat, qualitat urbana i cura de les mancances dels barris. Fa quatre anys es va signar un acord que té els mateixos eixos que l'actual. L'anàlisi és de fracàs o senzillament de tenir un suport signat que serveixi de coartada de les mancances de gestió i d'obtenir una, cada vegada més prima, cortina de paraules que amagui les vertaderes pretensions i objectius cercats, com és el repartiment de les àrees de poder.

Les accions dels ciutadans del passat 27 de maig, a través de la seva manifesta voluntat de canvi de la manera de fer i de gestionar, no les han volgut interpretar, no han dedicat gaire del seu temps en voler analitzar el perquè de tot plegat. Continuen amagant el cap sota l'ala o, fins i tot, apuntant a la negligència d'aquests ciutadans dels seus fracassos polítics i de gestió, com si des del govern s'hagués fet tot bé.

El repartiment que s'ha fet públic, sembla més una clara aposta de lluïment dels partits polítics individuals que no pas un conjunt d'accions a desenvolupar per un govern cohesionat. Sembla fet per donar respostes a un equilibri polític i no per resoldre els problemes reals de la ciutadania de Manresa.

No han sabut generar una il·lusió clara per els propers anys. Actualment, es disposa d'unes infraestructures que no permeten estar ben comunicats, un Eix Transversal que tot just han començat a licitar el desdoblament, un Eix del Llobregat, a l'entrada sud de la ciutat i al Bages Sud, en un estat deplorable i lamentable, malgrat ser un dels trams amb més trànsit; una autopista cara i infrautilitzada, un Eix Diagonal aturat per la inconcreció i incapacitat de diàleg d'un govern amb el territori; i una xarxa ferroviària intractable.

No es reuneix cap dels elements que permetin afirmar que es disposa d'una bona comunicació: telecomunicacions, xarxa viària i xarxa ferroviària.

Existeix un augment progressiu de la població, degut, en un principi, a l'empadronament indiscriminat dels immigrants i dels ciutadans que provenen d'altres ciutats de l'àrea metropolitana. Aquest fet ha propiciat que l'edat mitjana de la població sigui més jove. Però no es pot obviar que la població de Manresa és una de la més envellides de Catalunya. Aproximadament un 24% de la població és major de 60 anys i, en concret, el 16% és major de 70 anys.

Els paràmetres indicadors de la conjuntura econòmica manifesten valoracions negatives en els índexs comercials, de restauració, turístic i d'activitat econòmica. Per contra, hi ha un fort i elevat increment del preu de l'habitatge. L'accés a l'habitatge, tant per joves com per gent gran, ha esdevingut una de les principals preocupacions de la societat.

Moltes de les entitats de la societat civil es veuen sotmeses a un criteri indiscriminat, subjectiu i partidista en matèria d'atorgament de subvencions. S'ha de recuperar la il·lusió, guanyar en confiança i capacitat de diàleg per tal de regenerar la societat civil, oberta i no partidista.

Els nivells d'assistència social es podrien qualificar d'insuficients, amb nivells pressupostaris molt baixos, amb sol·licituds no ateses, amb una discriminació negativa per haver nascut a Manresa i per ser manresà. Sensacions de frustració que han calat amb molta magnitud. Frustració ciutadana justificada que cal eradicar. No hi ha justificació possible en el fet que el govern tripartit hagi convertit l'oportunitat positiva de la immigració en un problema d'assistència social i veïnal.

És una constatació que els serveis i recursos que s'ofereixen des de l'Ajuntament en els àmbits de l'ocupació, l'habitatge, la sanitat, l'assistència social, l'educació, la

cultura i l'esport són insuficients per donar resposta a les demandes actuals. Cal ampliar i plantejar noves formes que permetin ritmes més adequats.

La ciutat està bruta, les fonts públiques no tenen aigua, el mobiliari urbà està abandonat, les podes d'arbres no són les adequades i hi ha un dèficit de salubritat amb perill per les persones. Insuficiència de papereres, amb paviments esclafats, sense voreres adequades i renovades, amb barreres arquitectòniques que impossibiliten transitar de manera fàcil.

Cal afrontar amb decisió el lideratge de Manresa a la Catalunya central. Manresa capital s'ha de fer respectar i guanyar a pols els continguts d'aquesta capitalitat. Capital per donar i oferir serveis als ciutadans, per apropar l'administració als administrats, lideratge sense tenir les mans lligades per les sigles dels partits o per favors o pactes inconfessables. Es necessita un lideratge que permeti assentar un progrés real del territori. No es pot confondre modernitzar l'administració municipal, que és la responsable de la qualitat de vida i de generació de confiança a la ciutat per afrontar reptes de futur, amb voler traspasar la responsabilitat de la ineficàcia que en la darrera dècada s'ha hagut de patir.

S'ha de modernitzar l'administració amb fórmules senzilles i planeres cap als ciutadans. S'ha d'apropar l'administració als problemes de la ciutat i no a l'inrevés i s'ha de posar fi al fre de les legítimes aspiracions dels ciutadans amb ganes de treballar, d'emprendre i d'invertir en la ciutat. No es pot continuar sent una administració política. Ha de ser una administració que gestioni i solucioni els problemes dels veïns.

És urgent que es recuperi la confiança en els projectes de la ciutat, en la societat civil, en impulsar els actuals reptes que responguin a les inquietuds dels veïns, amb projectes com la refundació de les associacions de veïns, amb el seu projecte d'implicació amb la societat i la ciutat. S'ha de dotar a la societat de capacitat de resposta i reacció a les necessitats que, a poc a poc, i, a vegades de sobte, es van produint.

Els espais públics han de ser amables, l'urbanisme ha de ser font de satisfacció i de trobada, les barreres arquitectòniques han de ser un episodi del passat. Els espais de passeig s'han de gaudir amb voreres adequades, amb parterres que donin color, amb mobiliari urbà que doni resposta a les necessitats de la gent i no del disseny.

Els equipaments han de ser una realitat palpable. Les remodelacions dels centres esportius han de ser la pràctica feta realitat amb els seus nous vestidors i amb les instal·lacions adequades. Els centres educatius i sanitaris han de ser plantejats amb criteris d'eficiència i de servei. Plantejar línies de futur creixement i treballar

per aconseguir els projectes i centres per donar resposta ràpida als usuaris dels serveis.

Els grans projectes són necessaris i no es renuncia a cap d'ells. Es potenciaran, es consolidaran i se'n fomentaran de nous. S'ha de recuperar la confiança d'aconseguir fites que permetin establir Manresa en el mapa.

S'han de remodelar els Serveis Socials per donar serveis més eficaços, més equitatius, més justos i plurals. S'han de donar moltes més oportunitats a les persones que es troben en situació de demanda dels serveis. S'ha de procurar que els ciutadans puguin optar a un habitatge digne. S'ha de dotar la ciutat dels serveis necessaris per la gent gran: centres de dia i en aplicació de la Llei de la dependència.

S'ha de posar a disposició del mercat més sòl que permeti obrir més ventall de possibilitats a promotors i poder gaudir d'un sòl més accessible i econòmic.

S'ha de recuperar la il·lusió i l'empenta, que deixi enrera les inèrcies que algunes persones han mantingut en els darrers 12 anys.

Es té il·lusió i confiança amb els ciutadans de Manresa que han tingut la força de poder transformar l'entorn, la ciutat. I es té il·lusió i confiança en poder ser la cadena de transmissió de les inquietuds dels ciutadans.

Es demana als ciutadans que no es deixin enlluernar per paraules ni discursos de canvi o per aquells que utilitzen la demagògia.

El senyor Javaloyes i Vilalta demana que es faci costat al seu partit perquè es puguin fer realitat els anhels i somnis plurals dels ciutadans, tot i que es viuran en els propers anys episodis de patiment i de vergonya.

Insisteix en una idea clara i nítida: Una altra Manresa és possible i aquesta serà la preocupació del Partit Popular.

La senyora Sensat i Borràs diu que es tracta d'escollir un nou alcalde per la ciutat i és el moment d'exposar breument per què l'organització política que representa donarà el suport al candidat que presenta el Partit dels Socialistes de Catalunya.

En el decurs de la campanya electoral, el Partit ICV-EUiA-EPM prioritzava tres grans eixos, que entenia que eren i són indispensables per a garantir un govern d'esquerres a la ciutat.

Cal reivindicar que la ideologia és necessària, que s'ha de treballar per trencar el pensament únic i per trencar, també, amb aquells discursos que disfressats de falsa modernitat o post-modernitat a la manresana, acaben recordant els discursos més carques i vells que ja haurien d'estar superats.

S'hauria d'anar a la Manresa de les persones, a la Manresa que vol que homes i dones tinguin les mateixes oportunitats, a la Manresa que és conscient que no es disposa dels mateixos recursos ni habilitats socials, les mateixes possibilitats de construir el projecte individual i col·lectiu, les mateixes possibilitats de ser, en definitiva ciutadà i ciutadana de la ciutat de Manresa

Avui, que tots pensaven sentir el pitjor dels discursos en mans de la Plataforma, s'ha vist com el Partit Popular l'ha passat i per la dreta. Que sota aquell fals discurs de trencar, de no fer demagògia i dir mentides, n'ha dit en la seva intervenció.

El partit ICV-EUiA-EPM prioritzava tres grans eixos en la campanya. Primerament, la modernització social, que s'emmarcava en el Programa per la inclusió social. Aquest programa vol dir continuar treballant per la cohesió social. Manresa necessita per damunt de tot tenir una ciutat cohesionada. La cohesió no s'aconsegueix amb més ordenances o amb més policia, s'aconsegueix per mitjà de polítiques estructurals que parteixin de l'equitat, de la igualtat d'oportunitats i de garantir l'accés als recursos que la ciutat té i ha de poder tenir.

La política per la inclusió social implica lluitar contra el discurs del no: del no a la diferència, del no a tot, del no que busca generar por i incertesa, inseguretat, demagògia i, per tant, el discurs del no que porta a la passivitat, a l'individualisme.

És necessari, doncs, prioritzar l'eix de la cohesió. En el pacte de Govern que es presenta a la ciutadania, aquest és el primer eix del programa de govern de la ciutat. Un programa per la inclusió i les polítiques socials a la ciutat necessiten de recursos. De recursos que genera la pròpia ciutat, però també dels recursos que es necessiten d'altres administracions.

Els municipis no tenen el finançament que necessiten i que s'està pendent des de fa un any que es despleguin els acords que l'estatut va establir. El país i la ciutat viu un ofegament econòmic insostenible. Aquest ofegament s'ha de resoldre per construir l'estat del benestar que es necessita. Un estat del benestar que superi polítiques enteses des del paternalisme, polítiques enteses exclusivament des de l'assistencialisme, polítiques enteses només pensant en aquell que ja viu en l'estat de la pobresa, que hi és.

Això no obstant, no només existeix aquesta realitat, sinó que existeix la realitat de molts manresans i manresanes que estan en la frontera, que estan sobrevivint en

el dia a dia, i que si no es pot retallar aviat ja no es necessitaran polítiques per la inclusió, sinó per eradicar la pobresa. Per tant, encara s'està en una situació per garantir i treballar per una ciutat cohesionada.

Les polítiques han de trencar amb la cultura del no. Una cultura que sembla que vulgui dir que s'ha de construir una ciutat envoltada de muralles, que digui qui pot entrar-hi i qui no, que digui qui té dret a paraula i qui no, qui pot votar i qui no, qui pot ser president veïnal i qui no, que digui qui pot estar en una entitat i qui no, etc. Hi ha una disposició clara a lluitar contra aquesta cultura de construir muralles de pedra.

Una cosa diferent és lluitar contra les muralles simbòliques, que a partir de les paraules, els silencis i els fets es va fent dia a dia i que segurament en recolliran els resultats generacions futures: el discurs de la por, d'amagar el cap sota l'ala o el discurs de la recepta fàcil de què tot es pot solucionar ràpidament. Aquest és el pitjor de tots els discursos, perquè és el de continuar entenent que els ciutadans i ciutadanes no se'n donen compte i que no tenen criteris. S'ha de treballar, doncs, contra aquestes barreres.

Com a segon eix de la campanya es tractava la modernització ecològica de la ciutat, que significa afrontar els grans reptes: els de les infraestructures, els dels serveis, però també el d'iniciar en aquest mandat la revisió del Pla general. És el moment en què la ciutat ha de pensar en la seva planificació. És ara que s'han de posar les pautes per un creixement, no només sostenible, sinó que marqui una ciutat que no només ha de ser pels poderosos.

L'administració s'ha de posicionar en el territori i ha de garantir per on i de quina manera es vol créixer, garantint l'anella verda, garantint que es compliran els objectius i compromisos del Pla estratègic 2015. És necessari implementar el Pla estratègic 2015 així com les polítiques socials. Per portar aquestes polítiques a terme es necessitaran crear consensos i complicitats.

El tercer eix és el de la modernització de l'administració. Modernitzar és alguna cosa més que dir que es vol apropar l'administració a la gent. Per modernitzar l'administració s'haurà de generar i tenir les complicitats del conjunt de treballadors de l'Ajuntament, professionals competents i convençuts que fan un servei públic, il·lusionats per continuar treballant pels ciutadans, però que necessiten d'unes noves eines, d'uns nous espais per fer-ho i d'una nova manera d'entendre la cultura del treball, que ha de ser molt més coordinada, que ha de trencar la jerarquia per fomentar la horitzontalitat.

Aquest eix implica canvis importants. Es vol transmetre un missatge de serenitat. Aquests canvis no busquen greuges, no busquen pensar que fins ara es tenia un

model equivocat. La ciutat ha canviat, els reptes són nous i diferents i l'administració s'ha d'adequar a aquesta nova situació.

Això no obstant, s'ha de tenir en compte què ha passat en les darreres eleccions. Els ciutadans no han donat una àmplia majoria a cap dels partits de Manresa que garantís una governabilitat estable. La ciutadania demana i obliga als partits a què busquin el diàleg, acords i consens. Aquests acords han de garantir, per damunt de tot, donar estabilitat a la ciutat. El pacte que s'ha creat pretén donar resposta a aquesta demanda.

En les darreres eleccions, totes les organitzacions polítiques han perdut, però també els ciutadans han perdut, quan gairebé la meitat de la població ha decidit no votar i que d'alguna manera està dient "feu el que vulgueu", "no m'importa", "no m'interessa". Això hauria de preocupar a tothom.

Una democràcia feble és la llavor de les veus que parlen de la inoperativitat i de la absurditat del sistema i que parlen de què tant és votar com no votar. Expressions d'aquest tipus són gratuïtes i terriblement perilloses. La democràcia no és únicament anar a votar, és l'exercici d'un vot, però també l'exercici i l'exigència de què aquell vot ha de donar uns fruits, és l'exercici de participar en allò que és col·lectiu, de la corresponsabilitat, de l'activisme i va molt més enllà del que pugui fer un govern. La responsabilitat ha de ser de molta més gent i compartida.

Des d' ICV-EUiA-EPM el compromís és que en aquelles àrees que es té una gestió directa, visualitzar que hi ha una manera diferent de fer política, transparent, compromesa, honesta, que vulgui i pugui establir llaços de complicitat i de corresponsabilitat amb la ciutadania, que superi el teixit associatiu que hi ha a la ciutat, que busqui i generi noves formes de participar en política, en la presa de decisions. Una manera de fer política que doni veu al conjunt de persones de la ciutat i que treballen per la ciutat.

El compromís d' ICV-EUiA-EPM és per un pacte programàtic de les esquerres, que volen ser una veu directa, contundent, que doni resposta a les necessitats de la gent, per continuar construint una Manresa que ja és possible en aquests moments, però que evidentment continua tenint molts reptes oberts.

No s'estarà en aquest Govern a qualsevol preu. S'entén que la política s'ha de fer des de l'autocrítica, però no pot ser només l'autocrítica dels governants, hi ha d'haver, a vegades, una autocrítica que superi les muralles de l'Ajuntament. L'autocrítica de la pròpia ciutadania, del teixit associatiu, del sector econòmic, dels mitjans de comunicació, en definitiva, de tota aquella gent que també diu que li preocupa Manresa, però que masses vegades la preocupació a Manresa es tradueix en esperar i seure i veure que diuen els polítics de la ciutat.

S'ha de ser molt més actiu, trencar amb el passivisme, trencar amb l'excessiu pessimisme que s'està creant.

Per assolir els compromisos esmentats s'ha buscat companys de viatge: el Partit dels Socialistes de Catalunya i Esquerra Republicana de Catalunya. Per fer un nou govern per la ciutat. No per fer un nou pacte, sinó per fer el pacte, amb unes noves bases, que necessita de les complicitats de tothom i que per una vegada hauria de ser tant cohesionat que permetés dir que des del Govern es governa i des dels partits es comunica. Amb aquesta ambició, però també il·lusió, i amb el sentit comú que no s'hauria de perdre mai, la senyora Sensat diu que la seva formació donarà el seu vot al representant del PSC.

El senyor Perramon i Carrió diu que des d'ERC es treballa per aconseguir una societat més justa i sostenible en un país lliure. Aquest és el compromís que cadascun dels regidors ha pres en aquesta sala de plens davant dels ciutadans.

El compromís d'ERC porta a fer de Manresa una ciutat de qualitat, viva, ambiciosa, una ciutat amb projecte, una ciutat mitjana que competeix i alhora col·labora amb la xarxa de ciutats de Catalunya i que vertebrava la Catalunya central.

ERC treballa i pren el seu compromís des dels valors republicans i per això vol fer avançar la ciutat en igualtat d'oportunitats, en llibertat, en justícia i vol buscar el consens polític i social que faci forts els projectes de transformació que la ciutat necessita.

Dels resultats de les eleccions es poden treure tres conclusions: hi ha una composició de forces, un resultat que requereix acords polítics per governar, acords per tenir una majoria estable; en segon lloc, la baixa participació que no és un fenomen només de la ciutat de Manresa, és un fenomen que s'haurà de tenir molt present per tal de motivar els ciutadans i intentar que es pronunciïn sobre les qüestions importants que els afecten directament com és l'elecció dels seus representants. En tercer lloc, és la major pluralitat en l'Ajuntament.

Es felicita als nous regidors i es saluda a les noves formacions polítiques: la CUP, que juntament amb ERC parteix d'uns objectius clars de la independència de Catalunya i d'una societat més justa, un projecte d'esquerres; i la Plataforma per Catalunya, que en la seva intervenció ha fet unes declaracions que es voldria que fossin veritat. Perquè si fins ara, en la campanya electoral, havia fet afirmacions que no eren certes i havia utilitzat un fenomen difícil, un fenomen de canvi en la societat que permet la demagògia, s'espera que tingui una actitud responsable, i que es comparteixi la situació de canvi demogràfic amb responsabilitat i amb un projecte inclusiu.

Atès el resultat electoral, ERC aposta per un govern estable, que tingui una majoria suficient, per un govern sòlid i que pugui conduir la ciutat en temps de canvi. Un canvi que és de caràcter demogràfic, un canvi en la població, en la tipologia de la població, un creixement ràpid de la ciutat; un canvi també en l'àmbit econòmic, amb la transformació d'activitats i els riscos de deslocalitzacions. Un canvi, també, en l'àmbit urbanístic, que significa uns reptes més grans per la ciutat, que no pas en un període d'estabilitat.

En aquest moment de canvi es necessita un govern fort i suficient per afrontar aquesta situació i es fa des d'uns reptes, que es converteixen en compromisos i que recull l'acord de govern que s'ha signat i que es subscriu.

ERC està per un govern catalanista i d'esquerres, i per això el senyor Perramon diu que renuncia a la seva candidatura com a alcalde de Manresa i la seva formació votarà al senyor Josep Camprubí i Duocastella perquè ocupi l'Alcaldia. Això no obstant, aquesta renúncia es fa amb uns compromisos compartits que responen als reptes de la ciutat.

En primer lloc, es vol procurar més benestar pels ciutadans i es posa les persones al centre de l'actuació política. S'ha de treballar els projectes estratègics de ciutat, la capitalitat, les comunicacions, l'economia; compromisos per treballar per la cohesió social: l'habitatge, especialment pels joves, l'ocupació, els suports a les famílies, els serveis socials, els suports a les persones amb dependència i també amb el treball decidit perquè Manresa sigui una sola comunitat. En aquest temps de canvi, aquest és un esforç que s'ha de fer amb intensitat, des de tots els àmbits. També des de la gestió de la cultura, de l'esport i de l'educació, però que no és una feina que pugui fer només l'Ajuntament. És una feina que s'haurà d'implicar la ciutadania des de tots els àmbits: les escoles, l'associacionisme. En aquest sentit s'impulsarà que això sigui factible i que es creïn els ponts de relació suficients per cohesionar aquesta comunitat.

Hi ha també compromisos per una ciutat de qualitat i sostenible. Es vol treballar pels projectes estratègics, però no es vol descuidar allò més quotidià que afecta a cadascun dels ciutadans. Per això, en aquesta ciutat de qualitat s'aposta per un bon manteniment de la ciutat però també per aquells projectes claus com el nucli antic, tot el conjunt d'espais verds i l'anella verda de la ciutat i tot el conjunt d'aspectes que donen qualitat a la ciutat.

S'aposta també per una ciutat que està situada en un país. Una ciutat dels països catalans i el compromís recull una afirmació clara de catalanitat, d'impulsar la

llengua i de reconèixer i donar suport a aquelles iniciatives que estan pel dret a decidir de la nostra nació.

Finalment, perquè es vol un Ajuntament més proper al ciutadà i orientat als ciutadans s'aposta per una reorganització de temes de l'administració que permeti fer més efectiu el compromís.

Aquests compromisos que estan en l'acord de govern i que concreten el pacte que s'inicia es concretaran en la participació de la ciutadania en el Programa d'Actuació Municipal i que serà el full de ruta més concret del mandat i que tindrà el suport més social.

Es vol treballar des de la confiança, des de la lleialtat i des de l'exigència de la responsabilitat. S'impulsarà, a més de l'acció de govern, projectes compartits. S'ha fet fins ara, s'ha estat capaç des de l'Ajuntament de generar projectes, pactes de ciutat amb consens polític i social. Projectes compartits que tenen molta més força quan tenen un abast ampli i que tenen molta més força per tirar endavant aquesta transformació positiva de la ciutat en un temps de canvi i aprofitar totes les seves oportunitats.

Des d'aquest govern catalanista i d'esquerres que s'inicia es farà un treball compartit de lideratge amb els altres grups amb qui compartiran govern. Aquest és el compromís d'ERC.

El senyor Irujo i Fatuarte, per delegació del senyor Camprubí, diu que la memòria humana és paradoxal. Per un costat, constitueix una eina molt poderosa, però a la vegada és molt fràgil, de forma especial, quan es tracta d'avaluar l'activitat política i els canvis socials.

Rememorant l'experiència de govern municipal realitzada des del 1995, els socialistes manresans pensen, amb tota modèstia però a la vegada amb tota convicció, que s'ha sabut promoure una bona acció de govern, que s'ha treballat sempre a favor de la cohesió social, la llibertat, la justícia social i la igualtat d'oportunitats. En les actuacions que s'han realitzat sempre s'ha tingut en compte la renovació i la transformació de la ciutat defugint d'altres temps d'estancament i d'aïllament.

S'ha sabut evolucionar als ritmes que els nous temps requerien i s'ha contribuït a situar la ciutat en un horitzó ampli i esperançador, amb un nou disseny dels espais urbans, la rehabilitació i recuperació dels nuclis antics i la construcció i posada en servei de nous equipaments socials, sanitaris, educatius, culturals, esportius i civils de qualitat.

S'ha afrontat els reptes d'una societat en canvi permanent per mitjà de la generació de noves oportunitats, noves polítiques de participació, nous estils de governar, noves dinàmiques per la convivència i el civisme.

Des del Govern municipal i al llarg de tots els mandats s'ha treballat per la prosperitat social i econòmica de Manresa. S'ha obert les potencialitats de la ciutat en els vessants econòmics, d'innovació, tecnologia i la generació de riquesa. S'ha augmentat la cohesió i benestar socials. S'han compartit els problemes de les persones i s'ha tingut en compte les necessitats de tots els ciutadans i ciutadanes per mitjà d'un treball constant, seriós i rigorós, sense dissonància ni focs d'artifici.

La convicció esmentada no neix de l'autocomplaença ni és una actitud narcisista, ni està exempta d'autocrítica, sinó que neix de l'experiència prèvia descrita, realista i compartida pels homes i les dones que han format part en algun moment del Grup Municipal Socialista i dels companys i companyes del Partit dels Socialistes de Catalunya que han aportat idees i força al llarg dels darrers anys, als quals s'intenta representar en aquest moment, per tal de tributar un merescut reconeixement, ple de gratitud.

En el transcurs del camí s'ha compartit colze a colze l'acció de govern amb els grups polítics d'ERC i ICV-EUiA, socis i companys de govern mitjançant pactes programàtics el 1995, 1999 i 2003, pactes de coincidència política en els projectes a realitzar i polítiques a desenvolupar: polítiques socials i de benestar, endreçament urbanístic, preservació del medi ambient i per la sostenibilitat, la millora dels serveis públics, el foment de la participació ciutadana, polítiques transversals per col·lectius específics, millora continuada de l'administració municipal i atenció prioritària a la convivència i al civisme. En aquest sentit, el GMS vol expressar als regidors i regidores esmentats el seu reconeixement i la sintonia fraternal.

Les eleccions locals del passat 27 de maig han estat les vuitenes eleccions des de la restauració de la democràcia a Espanya. El seu significat i rellevància, com en totes les eleccions anteriors, estriba en la renovació dels equips de govern municipal que regiran la vida dels ajuntaments fruit de l'expressió de la voluntat popular, lliurement dipositada i també de les regles de joc democràtic que tots estarien obligats a acceptar i respectar.

Les eleccions han estat marcades, en general, però de forma particular en el municipi de Manresa, per una elevada abstenció. Aquest fet es lamenta i preocupa sincerament. No és el moment de fer anàlisis exhaustives, contradictòries moltes d'elles entre els diferents experts i politòlegs que es puguin consultar. No hi ha coincidència de diagnòstic respecte al progressiu i universal fenomen social i polític que s'observa a les societats democràtiques occidentals.

Es pot dir, amb tota certesa, que la causa de l'alta abstenció és multifactorial i l'intent de reduir-la a un o pocs elements és equivocada. L'individualisme ferotge que s'està consolidant a les comunitats, la poca percepció de la utilitat real de la política per resoldre els problemes de la gent, el distanciament entre el llenguatge i l'acció dels polítics i els ciutadans, l'ansietat d'una societat materialista i consumista, la complexitat creixent d'una societat que no admet solucions simples, fàcils ni immediates, les pressions de determinats grups i lobbies econòmics i socials per uniformitzar la societat, la comoditat i el conformisme d'una societat cada cop més benestant i despreocupada, la informació divergent i sectària que rep la ciutadania respecte a assumptes bàsics de les seves vides, la incertesa d'un futur cada cop menys previsible, determinades pràctiques polítiques orientades únicament a la conservació i obtenció del poder són tots ells elements a considerar a l'hora d'intentar formular una teoria mínimament objectivable i comprensiva.

Malgrat el que s'ha exposat, es vol fer una crida a la ciutadania perquè prengui consciència que la seva implicació, participació i responsabilitat són elements essencials del sistema democràtic. També es vol fer una crida als mitjans de comunicació, als agents socials i a les entitats cíviques perquè revisin i considerin el seu paper clau i la seva responsabilitat social com a generadors d'opinió pública i vertebradors del teixit social.

També es vol fer una crida als diferents partits polítics perquè de forma decidida i clara facin una revisió en profunditat d'alguns estils i comportaments que ni són legítims ni dignes de la societat democràtica a la que serveixen.

Les eleccions del 27 de maig de 2007 també han configurat al municipi de Manresa un nou consistori, més divers i plural amb la incorporació de dues noves formacions polítiques. Es torna a manifestar el respecte més absolut per tots els grups polítics representants en el consistori i la voluntat de diàleg i concertació en els temes que així ho requereixin.

S'adverteix, però que la tolerància del PSC no és absoluta i, per tant, s'oposarà democràticament amb tota la seva força i determinació a propostes que continguin idees xenòfobes i racistes, que menystinguin els valors democràtics o deslegitimïn les institucions. En aquest sentit, i per ser clars i entenedors, es rebutja de forma rotunda les afirmacions i l'estil utilitzat per la formació política Plataforma per Catalunya durant la seva campanya electoral amb afirmacions falses i manipuladores de la realitat i que, avui, el seu representant ha convertit en un discurs més amable i que s'espera que sigui més profitós i constructiu per la marxa de la corporació municipal.

El Grup Municipal Socialista lluitarà pel manteniment dels valors de la convivència i el civisme entre tota la ciutadania perquè no es vol que Manresa es converteixi en un experiment de confrontació dirigit per persones de dubtosa credibilitat democràtica, d'estil clarament autoritarista i d'un oportunisme polític alarmant.

El senyor Irujo continua dient que espera i desitja que s'entenguin les seves paraules. No es tracta únicament d'una qüestió de dialèctica política sinó de dignitat democràtica.

Els resultats electorals i el pacte de govern signat amb ERC i ICV-EUiA donen l'oportunitat de formar un govern sòlid, estable, suficient i amb el suport de la majoria absoluta de regidors i regidores presents.

La legitimitat està fora de tot dubte i no valen les afirmacions divulgades dies enrera i ratificades en aquest Ple pel grup del Partit Popular respecte a la condició de perdedors o la famosa cançó sobre el tripartit. Frases sobre perdedors i tripartit que aviat es convertiran en la cançó predilecta de l'estiu dels partits de dreta i conservadors.

Quina autoritat legal i moral pot tenir qui opina d'aquesta forma? L'autoritat de qui treu quatre vegades menys vots i regidors? L'autoritat de qui no té la capacitat d'assolir un pacte de govern estable amb la seva corresponent i necessària majoria absoluta? No deixa d'ésser dramàtic sol·licitar respecte per les lleis i per les regles de joc democràtic, però és una obligació, en aquest moment, fer-ho.

Es plantegen una sèrie de qüestions: és demanar molt sol·licitar respecte per la decisió sobirana que prengui avui la Corporació? És demanar molt sol·licitar que la ciutadania no sigui manipulada o que es deixi de promoure la confusió amb una finalitat estrictament partidista? És demanar molt sol·licitar respecte per la majoria social de la ciutat de Manresa, el conjunt d'homes i dones d'esquerra i catalanistes que han donat suport a les tres formacions polítiques esmentades i que si que volen aquest govern?

Es considera que per fer més dialèctica sobre l'abstenció, deslegitimar les institucions que es conformen en base a la més estricta legalitat també és una forma de promoure l'abstenció i, per tant, es considera que un mínim respecte per les regles de joc democràtic que tothom ha d'acceptar, seria la millor manera de començar a lluitar contra el desprestigi que les institucions i el món polític en general obtenen entre la ciutadania.

El Partit dels Socialistes de Catalunya vol contribuir a la governabilitat de Manresa, aportant la seva força, les seves idees, la seva energia i la seva experiència. L'etapa que comença ve marcada per un entorn nou i diferent. La

internacionalització de la ciutat, l'augment de la immigració, els nous usos de l'espai públic, la diversificació dels models familiars, l'augment de l'esperança de vida, els canvis en l'economia i en l'ocupació, les noves percepcions d'inseguretat i d'incertesa de la ciutadania són realitats de la ciutat d'avui.

Per això, s'està preparat i es vol contribuir a governar aquesta realitat més complexa i diversa. Es vol contribuir a convertir aquests reptes actuals en noves oportunitats, defugint de les solucions simples i reduccionistes de la dreta i els conservadors.

Es vol una ciutat amb qualitat de vida, accessible i ben comunicada, verda i convivencial, neta, saludable, segura, educadora, esportiva i culta.

Es vol una ciutat cohesionada socialment, compromesa amb el dret a l'educació, la salut, l'habitatge, l'esport, la igualtat d'oportunitats, la solidaritat amb els col·lectius més dèbils i desfavorits.

Es vol una ciutat dinàmica i amb participació, amb un bon desenvolupament urbanístic, activa i innovadora i emprenedora, amb prosperitat i creixement econòmic, amb una bona activitat comercial i generació de llocs de treball.

Es vol una ciutat que preservi el medi ambient i el seu patrimoni, que mantingui el seus espais públics de forma òptima, compromesa amb la sostenibilitat social i ambiental i que fomenti la convivència integradora i el comportament cívic.

Es vol una ciutat amb una administració municipal moderna, accessible, àgil i orientada a l'atenció prioritària de la ciutadania.

Es vol una ciutat que sigui la capital de la Catalunya central amb comunicacions viàries que vertebrin el territori, amb serveis públics amplis i suficients, amb equipaments de primera i amb iniciatives pioneres que situïn a la ciutat i el territori a la avantguarda econòmica, social, tecnològica i del coneixement.

Tot això no es vol fer de qualsevol manera. Es vol exercir un lideratge clar. Un lideratge que s'ha d'exercir des de la proximitat, amb una actitud d'escolta activa, de sensibilitat propera i de diàleg intens. Cal, doncs, reivindicar diverses maneres d'entendre la interlocució i participació ciutadana, avançant amb fórmules que permetin una major complicitat amb el món associatiu, els agents socials, entitats, empreses, associacions de veïns i el conjunt de la ciutadania. Cal reforçar molt particularment la comunicació i la informació al ciutadà.

Tot el que s'ha dit de fer no es vol fer amb qualsevol soci polític. Es vol governar amb qui proporcioni confiança política recíproca i una coincidència d'objectius

continguts en un nou pacte de progrés, catalanista i d'esquerres. Es vol governar amb un compromís recíproc de confiança i renovada il·lusió amb ERC i ICV-EUiA. Aquests partits estan units per vincles d'experiència compartida, d'un govern estable i eficaç, i de sintonia fraternal.

Tot això es vol fer per garantir la governabilitat de tota una ciutat i, per tant, de tota la ciutadania. Això no obstant, la prioritat segueix sent combatre la marginació i la exclusió social, eliminar les desigualtats socials i els desequilibris entre barris degradats i precaris i d'altres sectors de la ciutat. La prioritat continua sent els col·lectius que requereixen una atenció específica com els joves, les dones, els nouvinguts, els aturats i la gent gran. La prioritat continuarà sent ampliar la llibertat i els drets socials i cívics, la igualtat i la justícia socials, la millora de les condicions d'habitabilitat, dels serveis de proximitat i la convivència als barris.

El GMS presenta una candidatura a l'Alcaldia a l'Ajuntament de Manresa. Té noms i cognoms, però el projecte que es preveu no té noms ni cognoms. El candidat que es presenta és la continuïtat d'un projecte que es considera digne, respectable, amable i fraternal, perquè així és la tradició socialista.

El senyor Camprubí és un líder proper, rigorós, responsable i treballador, amb sensibilitat, pacient i prudent i que mira la ciutat amb ulls de ciutadà. Està compromès amb el pacte de govern signat i amb les aspiracions, interessos, problemes, dificultats i esperances dels manresans i manresanes. Darrera té un grup de regidors i regidores que ho entregaran tot per acompanyar-lo, donar-li suport i consell i treballar sense descans a favor de la ciutat.

Per acabar, el senyor Irujo dedica les seves paraules al senyor Manel Cano, que els acompanya des de la ciutat de les bones ànimes socialistes.

El senyor Vives i Portell pren la paraula i diu que fa quatre anys quan venia cap a l'Ajuntament va agafar el discurs que portava a la butxaca i va decidir que ho faria de manera improvisada perquè li semblava que era un dia d'emocions, que era un dia molt important, que era un dia per reflexionar i que probablement no es necessitava repassar res que no es portés a l'ànima o que es portés gravat al cervell després de dies i dies de pensar, de reflexionar, de debatre i de treballar.

Aquell dia, recorda que, quan va acabar el discurs, li van dir que havia estat confraternitzador, que havia sumat, que havia parlat d'un model de Manresa en què tots hi participen perquè és el mandat que ha atorgat el ciutadà i, per tant, ha estat un discurs poc d'oposició.

El senyor Vives diu que és així, però que també és sincer, transparent, honest i que li costa molt de dissimular les emocions. En aquest sentit, diu que en aquesta sessió constitutiva, per més que és el de sempre i que CiU és la de sempre, no s'escapa un sentiment que és té i que és el de pensar que avui probablement es viu un dels dies més vergonyosos de la història recent d'aquesta ciutat en el Saló de plens. I ho diu des del sentiment i des de la profunda convicció del que s'està dient. I no es tracta de faltar el respecte a ningú.

És evident, com deia el senyor Irujo, que hi ha unes regles de joc que són les que són, i aquestes regles de joc, de moment, s'han de respectar fins a l'última coma. Però, és evident, també, que les normes per elles mateixes no són ni bones ni dolentes. Les normes són bones o són dolentes moltes vegades segons el criteri amb què s'apliquin.

Fa molt temps a la universitat algú li va dir que en una societat, el que és important, és la justícia final i la justícia emana de la llei però també del costum i dels principis generals del dret que informen tot l'ordenament jurídic. Principis com l'ètica, com l'equitat, com el sentit comú que s'ha reclamat en algun moment en el transcurs d'aquesta sessió. Aquests principis també formen part del sistema democràtic. I això no es pot obviar, perquè si s'obvia s'atempta contra la gent que ha votat i que ha enviat un encàrrec molt clar, però sobretot per tota aquella gent que el dia de les eleccions es va quedar a casa o senzillament va votar en blanc.

La senyora Sensat deia que les eleccions les han perdut tot, sí, tots, uns més que altres. Deixin rescatar en un dia com avui el legítim orgull que té la gent de CiU de dir que han guanyat aquestes eleccions, en un escenari complex i de clar retrocés pel que fa a la il·lusió i pel que fa a la participació democràtica.

Ara fa trenta anys, un senyor que es deia Rodolfo Martín Villa, que era ministre de Governació, es presentava amb la cara molt pàl·lida davant d'un grup d'informadors que esperaven el resultat final de l'escrutini de les primeres eleccions democràtiques a Espanya. El senyor Martín Villa deia fa pocs dies, que aquell dia havia fet molt el ridícul perquè després de tantes hores no tenien encara l'escrutini final.

Això 30 anys després sembla inexplicable, però va passar d'aquesta manera. Aquell dia, al vespre, diu el senyor Vives que va agafar el diari, el TeleXprés, que era un diari vespertí molt interessant, que es publicava a Barcelona, i li va dir al seu pare: "els socialistes tenen 118 escons que sumats amb aquests altres podrien tenir la majoria absoluta i, per tant, l'Adolfo Suárez se'n podria anar a l'oposició". El seu pare li va dir: " No, no. Això no va així. Aquí hi ha una força política, que era la UCD, que ha guanyat les eleccions i és la que ha de governar".

Això, llavors, en aquella Espanya efervescent, tan tendre, tan fràgil, ningú ho va discutir. Curiosament, tants anys després, en una Espanya molt diferent, en una Espanya políticament més trencada, molt menys il·lusionant, molt més mediocre, una Espanya amb menys líders de pes que aquella altra Espanya, resulta que avui, enmig de tanta crispació, això tampoc es discuteix. El PSOE governa a Madrid i no té la majoria absoluta, i el PP resulta que discuteix absolutament tot. A vegades discuteix fins i tot que el sol surti cada dia, però això no ho discuteix.

I això perquè? Doncs, probablement perquè hi ha una certa cultura democràtica que s'incardina clarament en el que és la cultura de l'Europa occidental. Quan es deixa fora d'un govern a una llista més votada o a un partit que guanya les eleccions? Normalment quan realment es considera que la situació és insostenible o quan moltes vegades hi ha un cas d'excepcionalitat.

Però quan això es transforma en una manera de treballar i en una manera de fer es perverteix el sistema democràtic. És veritat, com deia el senyor Irujo, que les raons de l'abstenció no cal atribuir-les només a un factor. Seria injust i absolutament inadequat. Però sí que és veritat que hi ha factors importants que incideixen i el senyor Irujo en citava alguns: pràctiques polítiques per obtenir i conservar el poder.

CiU, al llarg dels últims quatre anys, ha estat una formació política i un grup municipal obert sempre al diàleg, a sumar, a sacrificar postures partidistes en pro del govern de la ciutat i en pro del benestar general. En l'última legislatura es disposa d'exemples molt clars i ningú gosarà discutir la postura que ha tingut aquest grup.

Com és possible que després d'haver tingut aquesta actitud durant tots aquests anys, d'haver tingut un projecte compartit, d'haver estat un partit que no ha fet servir la demagògia sistemàticament com a element d'erosió per l'equip de govern després de guanyar unes eleccions, resulta que, d'entrada, ja no se'l té en compte per formar part d'un govern, no per governar sol, sinó per formar part d'un govern. Tan estrany és el partit CiU? Plantejaments tan diferents té? Tanta por fa? Això no s'explica. I no s'explica ni tant sols des del punt de vista ideològic ni tant sols de programa.

Aquests dies, diu el senyor Vives, es repassava l'acord a què s'ha arribat, un acord que no ha passat per les urnes, i que es presenta en aquesta sessió d'una forma institucional. Els grups partíceps de l'acord han presentat programes polítics diferents, però el pacte no ha passat per les urnes. El programa de CiU, que és el més votat, sí que ha passat per les urnes. Això és així, agradi o no. A partir d'aquí, en l'acord a què han arribat, hi han introduït un conjunt d'elements que també són compartits, i alguns tenen el copyright de CiU a Manresa.

En conseqüència, què impossibilita que CiU estigui al govern de la ciutat? Que no són prou d'esquerres? És evident que existeixen les esquerres i les dretes, però si s'analitza el que s'ha fet els últims quatre anys a la ciutat i els acords a què s'ha arribat, aquests aspectes s'han diluït, i molt, en el dia a dia de l'Ajuntament, tant des del govern com des de l'oposició.

CiU no serà, però, una oposició que estarà picant de peus cada dia i dient que va guanyar les eleccions i no governa. No, seria molt poc útil per la ciutat. Seria injust per la ciutat i, sobretot, seria injust per la gent que els ha votat. Això no obstant, el que es fa avui, només alimenta allò que el senyor Irujo ha dit de "pràctiques polítiques per obtenir i conservar el poder", dels motius que fan que la gent no vagi a votar. Això que es fa avui pot fer que en el futur més immediat no hi hagi un 51% d'abstenció a Manresa, sinó que aquesta xifra sigui molt baixa respecte el que pot arribar a passar.

Aquestes pràctiques són el que allunya a la gent de la política, i és així perquè així ho manifesten de forma directa, no perquè sigui fruit d'una suposició o d'una anàlisi interessada. És així. I resulta que en lloc d'eliminar factors que puguin afavorir l'abstenció, l'única cosa que es fa és engruixir-los, alimentar-los, i dir que ja està bé perquè el que es vol és continuar manant.

CiU no estarà per recordar això cada dia. Estarà per treballar, perquè Manresa viu una situació molt important, una situació crítica de gent que arriba, de gent que s'ha d'integrar, de creixement constant, una ciutat que ha d'escoltar les cançons de sempre: les infraestructures, la planificació, cap on es va, el parc fluvial del Cardener, el nucli antic, etc. Aquesta cançó és la mateixa del 1995.

Ha arribat un moment en què no hi ha més ajornaments, ara toca de veritat arreglar-ho en aquests 4 anys, perquè el Pla Estratègic Manresa 2015 descriu un horitzó. La tàctica, en aquests moments, es juga en el minut a minut. Cada minut que es perdi és un minut d'un pas enrera per la ciutat.

I el pacte que es subscriu avui és un pacte agònic. No és el mateix que el pacte del 1995. El pacte de 1995 no va semblar bé a CiU tampoc, però s'ha d'admetre una cosa: era un pacte d'una gent que començava, una gent que tenia un projecte, que tenia un horitzó. El pacte actual és el pacte de la campana. És el pacte de la campana final. Des de la perspectiva de la dreta o de l'esquerra aquest és un pacte ultraconservador: conservador de l'estatus i conservador d'una manera de fer les coses que ha conduït a tornar a dir les mateixes coses que fa 4 anys i que en fa 8.

Manresa té reptes importants i CiU hi serà. I CiU té un mandat de la ciutadania. El mandat que té el Grup Municipal de CiU és el de liderar la ciutat. Aquest és un mandat explícit, quantificable, i CiU des de l'oposició col·laborant tant com sigui, però des de l'oposició tirarà endavant aquest mandat, lluitarà per tirar endavant les propostes de CiU, el programa de CiU i també buscant projectes compartits. Des de la participació ciutadana i la participació de veritat.

Quan es parla de participació ciutadana es tracta de trobar un marc de vinculació. És important, és fonamental que si realment es creu que Manresa és cosa de tots i si realment es vol motivar a la gent i es vol fer que els ciutadans sentin el dia a dia de la ciutat com una cosa pròpia, és indispensable que es reformi el Reglament de participació ciutadana i que es comenci a parlar de pressupostos participatius, de projectes compartits i de consells territorials en què la gent no vingui només a escoltar allò que es fa des del Consistori sinó que realment vingui a decidir, en part, allò que també es fa des del govern de la ciutat, sense renunciar a la legitimitat que té cadascun dels regidors després d'haver passat unes eleccions i d'haver posat a consideració de la ciutadania un projecte polític i un projecte de ciutat.

Des de CiU no es farà servir el discurs constant de perdedors o guanyadors, però sí que és veritat que una ciutat guanyadora no pot estar en mans d'un pacte que no ha guanyat les eleccions o, com a mínim, d'unes forces polítiques que no han guanyat les eleccions.

En tot cas, el nou equip de govern haurà de fer l'anàlisi de la situació, haurà de fer l'anàlisi de la consciència política que es pugui tenir, i a partir d'aquí veure quina resposta els dona la ciutadania, ja que aquesta també serà molt important a partir d'aquest moment.

En alguns dels discursos precedents s'ha fet referència a "govern fort". És important un govern fort, però més important és tenir un govern capaç. Es parlava d'un pacte catalanista i d'esquerres. El catalanisme s'ha esvaït molt en aquest pacte, s'ha esvaït molt en els últims quatre anys i continua esvaint-se per moments. Es parlava també de dignitat democràtica i, això és el que no es pot perdre. Aquest acte de constitució de l'Ajuntament i elecció de l'alcalde és un acte d'una dignitat democràtica legalista.

El senyor Irujo deia que el projecte socialista presenta un alcalde, més enllà de l'alcalde, un projecte. Però l'alcalde té noms i cognoms. I és important que hi hagi lideratge i ambició i la ciutat ho necessita. La ciutat no pot estar governada com un triumvirat. Això estava bé per la Roma de Juli Cèsar. Aquesta ciutat ha de tenir un cap visible i, més enllà de les necessitats de cada partit que integra aquest pacte de govern, el que fa por des de CiU és que s'acabi esvaint tot plegat, per la

necessitat de la visualització de cadascú després d'uns resultats electorals frustrants. L'Ajuntament i la ciutat necessiten un cap visible que prengui decisions i que simbolitzi una manera de fer, una manera d'actuar i una manera de governar.

S'acaba amb una apel·lació a la ciutadania. El filòsof de referència de l'esquerra francesa a finals dels seixanta, Jean Paul Sartre, va dir *on a toujours la raison de se révolter ("sempre hi ha una raó de revolucionar-se")*.

Doncs bé, l'encàrrec de CiU a la ciutadania de Manresa és que a partir d'ara es revolti pacíficament, es revolti en el dia a dia. I la revolta no vol dir el crit, el sortir al carrer sistemàticament, el no pel no. La revolta vol dir la reivindicació individual i col·lectiva d'una millor qualitat de vida amb una participació activa, vol dir exigir a govern i oposició que es faci una feina determinada i que es demostrï que s'escolta quan s'envien missatges tan contundents com el del dia 27 de maig. En aquesta revolta hi trobaran a CiU. Una revolta transformadora, una revolta constant, una revolta tenaç, una revolta guanyadora.

Un cop finalitzades les intervencions, es passa tot seguit a l'elecció d'alcalde, conforme al procediment assenyalat a l'article 196 de la Llei orgànica 5/1985 citada i, prèviament, el president pregunta quins dels regidors o regidores que encapçalen les corresponents llistes presenten la seva candidatura al càrrec d'alcalde d'aquest Ajuntament.

El president de la Mesa d'edat proclama les candidatures següents:

CAPS DE LLISTA QUE ES PRESENTEN PER ALCALDE

- Sr. Josep Vives Portell**
- Sr. Josep Camprubí Duocastella**
- Sr. Xavier Javaloyes Vilalta**
- Sr. Roger Torras Planas**

El secretari explica que la votació es farà mitjançant papereta secreta en què cada regidor/a escriurà el nom i cognoms de la persona a qui dóna el seu vot per a alcalde d'aquest Ajuntament, la introduirà en el sobre corresponent i quan siguin cridats nominalment pel secretari, per ordre alfabètic, els regidors i les regidores la dipositaran en una urna. Així mateix, per aplicació analògica de la LOREG, el secretari explica breument els criteris establerts: Es consideraran nul·les aquelles paperetes en què s'escriu el nom d'un/a regidor/a que no hagi presentat candidatura i aquelles en què s'escriu més d'un/a candidat/a. Es consideraran paperetes en blanc aquelles en què no hi hagi escrit el nom de cap candidat/a.

El secretari crida els regidors i regidores proclamats membres de la Corporació, per ordre alfabètic:

XAVI	ARCAS GONZALEZ
DOMINGO	BELTRAN ARNALDOS
JOSÉ LUIS	BUENACHE CATALAN
JOSEP	CAMPRUBÍ DUOCASTELLA
MAR	CANET TORRA
MIQUEL	DAVINS PEY
SÒNIA	DIAZ CASADO
AIDA	GUILLAUMET CORNET
JOSÉ LUIS	IRUJO FATUARTE
XAVIER	JAVALOYES VILALTA
ALAIN	JORDÀ PEMPELONNE
MARIA ÀNGELS	MAS PINTÓ
IGNASI	PERRAMON CARRIÓ
MARIA ROSA	RIERA MONTSERRAT
XAVIER	RUBIO CANO
JOSEP MARIA	SALA ROVIRA
NÚRIA	SENSAT BORRÀS
ALEXIS	SERRA ROVIRA
IMMA	TORRA BITLLOCH
ROGER	TORRAS PLANAS
JOAN	VINYES SABATA
JOSEP	VIVES PORTELL

els/les quals dipositen les seves paperetes a l'urna corresponent. Els membres de la Mesa d'Edat emeten el seu vot els últims: primer ho fa la de menor edat, i després el de major edat (**senyora Alba Alsina Serra i senyor Josep Maria Subirana Casas**).

Finalitzada la votació, el secretari llegeix cada una de les paperetes en veu alta, i acte seguit les lliura als membres de la Mesa, els quals verifiquen el recompte de vots. A continuació el secretari llegeix els resultats de la votació, que són els següents:

- vots emesos:	24
- vots vàlids:	24
- vots nuls:	0
- vots en blanc:	1

La distribució dels vots entre els candidats és la següent:

Sr.	Josep Vives Portell	7 vots
Sr.	Josep Camprubi Duocastella	13 vots
Sr.	Xavier Javaloyes Vilalta	2 vots
Sr.	Roger Torras Planas	1 vots

A la vista del resultat de l'escrutini esmentat, i atès que el candidat senyor Josep Camprubí i Duocastella ha obtingut 13 vots, que representen la majoria absoluta prevista a l'article 196.b) de la Llei Orgànica 5/1985, **ÉS PROCLAMAT ALCALDE ELECTE DE MANRESA EL SENYOR JOSEP CAMPRUBÍ I DUOCASTELLA.**

Tot seguit, el president de la Mesa pregunta al senyor Josep Camprubí i Duocastella si accepta el càrrec d'alcalde d'aquest Ajuntament, i el senyor Josep Camprubí i Duocastella respon afirmativament.

Acte seguit, el president de la Mesa formula al senyor Josep Camprubí i Duocastella la pregunta següent: "Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor, complir fidelment les obligacions del càrrec d' ALCALDE de l'Ajuntament de Manresa, amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució, com a norma fonamental de l'Estat, i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya?".

L'alcalde electe, senyor Josep Camprubí i Duocastella, amb la mà sobre un exemplar de la Constitució Espanyola i de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, respon afirmativament, manifestant "SÍ PROMETO", amb la qual cosa, el president de la Mesa el declara POSSESSIONAT DEL CÀRREC D'ALCALDE DE L'AJUNTAMENT DE MANRESA.

A continuació, el senyor Josep Camprubí i Duocastella pren immediata possessió del càrrec d'**ALCALDE** davant el Ple de la Corporació, rep els atributs del seu càrrec, passa a exercir la Presidència de la sessió i es retiren els dos regidors components de la Mesa d'Edat, que passen a ocupar el seu escó.

L'alcalde col·loca als regidors i regidores la Medalla del càrrec corporatiu.

L'alcalde diu que sempre hi ha dies i moments emocionants en la vida d'una persona i aquest és un d'ells. D'entrada expressa l'agraïment a totes i cadascuna de les persones que han assistit a l'acte. Aquest acte és significatiu i important pels regidors i regidores, però sobretot és un acte important i decisiu per la ciutat, és a dir, per l'elecció i presa de possessió de l'alcalde.

Agraeix als companys polítics d'ERC i ICV-EUiA la confiança expressada i el compromís mutu, perquè junts es vol garantir la governabilitat de la ciutat a partir d'un projecte compartit.

S'inicia una nova legislatura municipal, la vuitena de la recuperació de la democràcia. Més de vint anys d'ajuntaments escollits a les urnes donen a aquest acte solemne un caire de normalitat i de consolidació institucional. La distribució de forces del ple, representació de la voluntat de la ciutadania, permet renovar el compromís com a alcalde de la ciutat de Manresa.

L'alcalde segueix dient que se sent feliç de poder assumir de bell nou aquesta responsabilitat i d'estar en condicions de liderar aquest Ajuntament durant la propera legislatura.

Les eleccions han configurat un panorama polític diferent del que hi havia hagut fins ara. El consistori és més plural i obligarà a ser més curós amb els matisos, que són l'expressió de la diversitat. Això no obstant, des de les respectives posicions, tots són cridats a treballar per la ciutat, ja sigui des del Govern, ja sigui des de l'oposició i, abans que res, la prioritat es continuar sent Manresa i els seus manresans.

La pluralitat de forces polítiques representades en el ple no amaga, tanmateix, una clara majoria catalanista i d'esquerres, amb sensibilitats diferents, però compartint una voluntat comuna d'avançar en polítiques inclusives que, tot respectant la diversitat, fomentin un entorn d'oportunitats iguals per a tothom, sigui quin sigui el seu origen social o geogràfic, sigui quin sigui el seu sexe o la seva edat, siguin quines siguin les seves limitacions, físiques o psíquiques de partida.

Manresa ha emprès un camí de transformació en el qual els propers quatre anys seran decisius, una majoria solida de govern és la millor garantia perquè aquests canvis es puguin portar a terme amb fermesa, la qual cosa no significa sense diàleg ni participació. Per tant, diàleg i participació de les forces polítiques i també de la ciutadania.

Diu que ha estat i vol continuar sent un alcalde obert al consens i a la cooperació.

El Pla estratègic marca el full de ruta per construir la Manresa del 2015. És el resultat d'un treball conjunt entre els representants polítics, els agents econòmics, socials i institucionals i la ciutadania. És fruit del debat i també del compromís entre tots. La seva aprovació per unanimitat del Ple li dóna solidesa i alhora és la garantia de la seva aplicació, més enllà d'estratègies partidistes i a curt termini. A més, reforça i fa evident el compromís de tots amb Manresa i l'estimació sincera cap a la ciutat.

Es disposa de quatre anys per endavant per fer un munt de feina. Afortunadament, no es parteix de zero. Molts dels projectes que es posaran en marxa a partir d'ara han requerit un llarg temps de cuina interna, de planificació, de concreció, unes feines sovint poc vistoses, però imprescindibles. Si ara es comença a veure la llum és gràcies al treball dels governs municipals que els han precedit. Un treball que permet en aquesta legislatura concentrar l'atenció en l'enfortiment de la cohesió social, en la millora de la qualitat de vida de la població, en l'increment de la sostenibilitat en les actuacions que es realitzin i en la creació de les condicions perquè sigui possible viure amb igualtat d'oportunitats en qualsevol dels barris de la ciutat.

Es vol treballar per una Manresa on es visqui bé, on les persones puguin desenvolupar els seus projectes individuals i col·lectius. On la convivència es basi en el civisme, la llibertat i l'equitat. El treball transversal en el marc d'un pla per la cohesió i la inclusió social ho ha de fer possible, és més, ha de ser l'expressió del compromís ferm i continuat de tot l'equip de govern per construir des de les respectives responsabilitats una ciutat per tothom amb la participació de tothom.

La urbanització de noves zones ha posat les bases per assumir un creixement ordenat de Manresa, també les intervencions en el nucli antic. Cal fer ara més amable i proper el conjunt de la trama urbana tot impulsant la compaginació d'usos diferents, ampliant la quantitat de zones verdes i distribuint els equipaments i serveis perquè aquests siguin realment accessibles a tota la ciutadania.

Aquest creixement també ha de dur a la ciutat riquesa i llocs de treball. La materialització del nou parc tecnològic a la zona de l'Agulla serà clau per impulsar definitivament una activitat econòmica d'alt valor afegit i intensiva en l'ús de la tecnologia i el coneixement a Manresa.

Es proposa relançar l'Agenda 21 i desenvolupar el Pla de mobilitat prioritzant el transport públic. El manteniment i la conservació dels espais públics serà també un eix important, ja que es considera que són elements decisius per la millora

del paisatge de la ciutat, un paisatge que la fa més confortable als residents i al mateix temps més atractiva als visitants.

La població immigrada de Manresa ha anat augmentant progressivament en els darrers 10 anys. Fins ara s'ha sabut mantenir un entorn local suficientment cohesionat per incorporar aquesta nova població, sense grans problemes de convivència. L'aprovació i posada en marxa del Pla d'Immigració ha permès identificar objectius, projectes, agents i recursos per activar un treball amb xarxa participatiu i transversal dins i fora de l'Ajuntament. Cal, però, anar més enllà.

S'ha d'aprendre a gestionar positivament la diferència per evitar que es converteixi en motiu de conflicte i de desigualtat entre les persones. La carta de drets i deures de la ciutadania aprovada el passat mes de maig ha de ser el marc que permeti vestir aquest espai imprescindible de convivència positiva.

L'educació és una de les eines fonamentals per mantenir aquesta cohesió, per fer real la integració. L'augment accelerat de la població ha posat a prova la capacitat de tot el sistema educatiu per donar resposta a aquestes necessitats creixents, tant en termes de quantitat com de qualitat. Una cosa és clara: la població ha augmentat i també la diversitat. Aquesta realitat es trasllada i, en ocasions, s'accentua a les aules. El treball i la implicació del professorat, dels pares i mares dels mateixos alumnes ha permès parar el primer cop.

L'ajuntament, amb els instruments de què disposa, també ha aportat solucions. Tanmateix, de la feina feta cal destacar la planificació que ha de donar resposta a les necessitats d'escolarització dels propers 10 anys, des de les llars d'infants fins l'ensenyament secundari. El nou govern municipal pren el compromís de vetllar i fer útil aquesta planificació amb la construcció de noves escoles de primària, nou institut d'educació secundària i noves escoles bressol.

Però en un horitzó més ampli, l'elaboració del Projecte Educatiu de Ciutat ha estat el primer pas per convertir Manresa en una ciutat educadora. També en aquest cas, l'alta implicació de persones, grups i institucions ha fet possible l'activació de diferents projectes, tot just finalitzades les feines de diagnosi i de disseny. Els petits passos que ja s'han fet auguren un recorregut llarg i profitós. Aquesta iniciativa comptarà, com fins ara, amb el suport decidit i entusiasta de l'Ajuntament.

S'esmerçaran esforços amb la promoció de la cultura i l'esforç, dos àmbits que ofereixen la possibilitat de créixer com a persones i, al mateix temps, de créixer com a col·lectivitat.

No fa gaire que s'han posat en marxa dues infraestructures que posen al dia la dotació de recursos de la ciutat en el terreny cultural i esportiu, el teatre Kursaal i les noves piscines municipals. L'un i l'altre han permès donar resposta a dèficits històrics de la ciutat en matèria d'equipaments.

En endavant, cal ser ambiciós i treure el màxim rendiment dels espais disponibles. Per això, es vol renovar a fons la Sala Ciutat per convertir-la en un espai polivalent per l'activitat musical, i transformar la zona del Congost en la gran àrea esportiva de la ciutat, amb més i millors equipaments, tant pel lleure saludable com per la competició a tots els nivells.

El món canvia ràpidament i empeny a la col·lectivitat a un procés de grans transformacions. S'està convençut que cal conduir aquest procés perquè lluny d'arrossegar cap un horitzó imprevisible, condueixi a nous estadis de benestar per a tothom. Es necessiten però noves eines, noves maneres de fer i, per això, es modernitzarà l'administració i es situarà a la ciutadania en el centre de l'actuació de tota la maquinària municipal.

S'ha de fer esment, també, a la voluntat de capitalitat de la ciutat de Manresa. Un tema que si bé genera molta polèmica arreu del país, suma un consens ampli a la ciutat. Manresa ja és capital. Ho és per tradició i per vocació, també per atractiu cultural, esportiu, comercial i de serveis. Ho és i ho continuarà sent, però, a més, es pren el compromís de treballar per incrementar el pes de la ciutat com a seu d'administracions de rang superior.

Hi haurà una ferma disposició en la defensa de la Catalunya central com un espai diferenciats, amb personalitat pròpia, de la qual Manresa és referent i el pal de paller; una Catalunya central reconeguda en el nou model d'organització del país que atorgui més autonomia i un finançament millor als municipis.

Créixer ordenadament i de manera sostenible i aprofitar aquest creixement per incrementar la qualitat de vida de tots els manresans i manresanes. Aquest és el fil conductor que relliga tots els projectes que s'han esmentat.

L'alcalde diu que se sent disposat i il·lusionat per liderar el conjunt de projectes i perquè esdevinguin el motor d'una Manresa nova i millor.

Es disposa d'un bon equip que fa costat a l'alcalde i li dóna confiança, i amb una oposició que serà rigorosa en el control de l'acció de govern, però també assenyada a l'hora de consensuar els grans temes de ciutat. Igualment, es compte amb la ciutadania, organitzada o a títol individual. Només la suma de voluntats i capacitats de tots permetrà aconseguir objectius realment ambiciosos

que millorin el dia a dia, que reforcin l'orgull de ser manresans; manresans que participen activament en la vida de la ciutat. Aquest és el repte.

El secretari diu que, a continuació, seguint la tradició del Ple de l'Ajuntament de Manresa, es passarà a la imposició de la medalla i la insígnia als regidors i regidores.

L'alcalde aixeca la sessió quan són les 14 hores i 3 minuts de tot el qual, com a secretari certifico, i s'estén aquesta acta en els fulls del paper segellat de la Generalitat número i correlativament fins al

El secretari general

Vist i plau
L'alcalde